

*Fericiți cei săraci cu duhul,
că a lor este Împărăția cerurilor*
(Matei 5,3)

*Cartea a apărut cu sprijinul
domnului director al Școlii nr. 1, Victor Ivan,
din localitatea Colibași, județul Giurgiu,
căruia îi aducem călduroase mulțumiri*

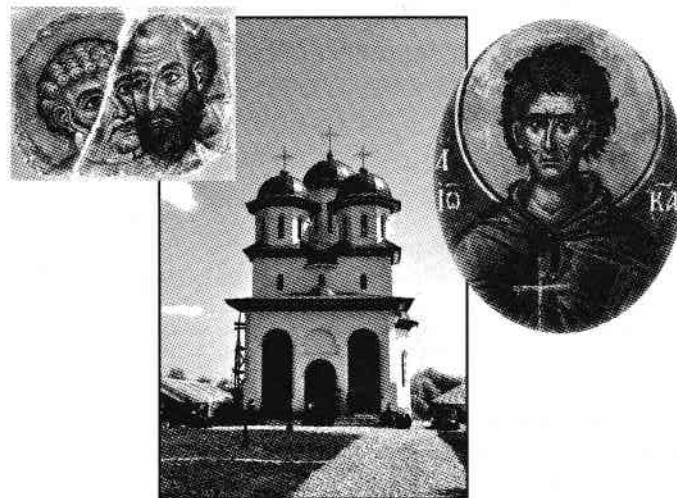

Fostului meu dascăl Florea Ivan
(AUTORUL)

Preot Ion Andrei Țârlescu

**Viata, Paraclisul și Slujba
SFÂNTULUI
IOAN COLIBAȘUL
sau SĂRACUL (sec. V)**

cerotitorul săracilor și al zidarilor
a cărui pomenire se face în fiecare an la 15 Ianuarie

Editura **ANDREAS**

Cuprins

Cuvânt înainte / 5

Sfântul Ioan Colibașul / 8

Paraclis sau Canon de mângâiere către Sfântul părintele nostru Ioan Colibașul (sau Săracul) *a cărui pomenire o facem pe 15 Ianuarie* / 11

Stihuri de laudă către cuviosul Părintele nostru Ioan Colibașul (*Preot Ion Andrei Țârlescu*) / 26

† Episcopul Augustin Omilia Mitropolitului de Florina, Părintele Augustin Kantiotis, rostită într-o biserică din Atena pe 15 ianuarie 1960 / 29

Viața Sfântului Ioan Colibașul (*Prof. Ilie Voulgarakis*) / 35

Viața Cuviosului Ioan Colibașul (*Simeon Metafrastul*) / 39

Slujba Sfântului Ioan Colibașul sau Săracul / 56

Calendarul Sfinților ocrotitori (*Alcătuire și traducere din lb. greacă de preot Ion Andrei Țârlescu*) / 79

Rugăciuni frumoase și umilincioase (*traducere din lb. greacă de Preot Ion Andrei Țârlescu*) / 121

Rugăciunile Sfântului Nicodim Aghioritul ocrotitorul traducătorilor și al redactorilor / 122

Rugăciunile Sfântului Siluan Atonitul ajutor în clipele de necredință și deznădejde / 129

Rugăciune umilincioasă către Sfântul Nicodim Aghioritul ocrotitorul traducătorilor și al redactorilor / 146

Rugăciune către cuviosul Maxim Grecos Ocrotitorul traducătorilor și al redactorilor / 147

VIAȚA, PARACLISUL ȘI SLUJBA SFÂNTULUI IOAN COLIBAȘUL

Rugăciune către Cuviosul Macarie Kalogeras din insula Patmos, ocrotitorul elevilor școlilor teologice și profesorilor / 148

Rugăciune umilincioasă către Sfântul Mucenic Agatanghel, din Mănăstirea Dardizas ocrotitor împotriva ispitelor satanice și a magiei / 150

Index alfabetic al sfinților din Calendar cu data la care sunt sărbătoriți / 152

SFÂNTUL IOAN COLIBAȘUL

15 ianuarie

În cetatea Constantinopolului trăia, pe vremea împăratului Leon cel Mare, un general înstărit și cu nume vestit, Eutropie, și soția sa, Teodora, având trei fii. Pe doi dintre ei i-au dat la oaste, în slujba împărătească, iar pe cel de-al treilea, cu numele Ioan, l-au trimis să studieze la cele mai însemnate școli ale vremii. Fiind fire stăruitoare și sânguincioasă, pe lângă învățătura pe care o primea, citea cu multă dragoste Sfintele Scripturi și alte cărți de suflet ziditoare, având o înclinație deosebită spre cele sfinte.

Poposind în familia lor un monah, în drum spre Locurile Sfinte, întreaga noapte l-a întrebat despre felul vieții călugărești, despre nevoințele lor, despre răsplata pe care o vor primi, rugându-l ca la întoarcere să vină din nou, spre a-i spune despre Locurile Sfinte. Văzând râvna și interesul tânărului, monahul i-a povestit despre frumusețea trăirii celor ce au îmbrăcat chipul îngeresc, iar la întoarcerea din pelerinaj i-a prezentat locurile unde a trăit și a pățimit Mântuitorul. Toate acestea au aprins în inima tânărului Ioan râvna pentru a-și închina întreaga viață slujirii lui Dumnezeu, Celui ce a pățimit pentru mântuirea neamului omenesc. Ieșind în taină din casă, a luat cu el numai Sfânta Scriptură, ferecată în aur, și ajungând la o mănăstire îndepărtată, s-a supus nevoințelor de tot felul vreme de șase ani, chinuindu-și trupul și înălțându-și sufletul mereu către Dumnezeu. În tot acest timp, părinții l-au căutat cu

VIAȚA, PARACLISUL ȘI SLUJBA SFÂNTULUI IOAN COLIBAȘUL

multă înfrigurare, îndurerați, nebănuind ce s-a întâmplat cu fiul lor.

Trecând șase ani, pe Ioan îl cuprinde un dor puternic de părinți și, adânc tulburat pentru neliniștea lor, cere blagoslovenie egumenului mănăstirii pentru a merge să-și cerceteze părinții. Pe cale însă, își aduce aminte de cuvintele Mântuitorului, Care a zis: „*Cine nu va lăsa pe tatăl său și pe mama sa ca să-Mi urmeze Mie nu este vrednic de Mine*“ și hotărăște să nu se facă cunoscut părinților, ci doar să-și aline dorul de ei, privindu-i de la distanță. Întâlnind în cale un om sărac, îmbrăcat în zdrențe, schimbă îmbrăcămintea cu acesta și, astfel îmbrăcat, ajungând la casa părintească, s-a așezat în fața porții, rugându-se lui Dumnezeu să nu-l lase în ispită, ci să-i rânduiască să-și sfârșească cu bine viața în acel loc. Apoi s-a retras lângă gunoiul de la grajduri, unde stătea ziua și noaptea, iar tatăl său s-a milostivit de răbdarea lui, trimițându-i hrană și zicând: „Cine știe dacă nu într-o sărăcie ca aceasta petrece și iubitul nostru fiu!“. Mama lui, văzându-l, a spus slugilor să-l ia de acolo, că nu poate să-l vadă, și să-l ducă mai departe. Văzând că unul dintre slujitorii tatălui său este mai milostiv, l-a rugat să-i facă o colibă mică, unde a petrecut, în neîncetate rugăciuni, trei ani.

Pentru credința lui, pentru lepădarea de sine și de lume, trăind ca și cel din urmă om, lângă palatul unde i se cuvenea să fie cel dintâi, pentru răbdarea în lupta cu aceste ispite și pentru smerenia sa, Domnul i s-a arătat în vedenie, spunându-i că peste trei zile se va sălășlui întru odihna cuvioșilor.

Rugând pe una dintre slugi s-o cheme pe stăpână, mulțumindu-i pentru milostivire, i-a dat Evanghelia

ferecată în aur, iar ea, recunoscând-o, a alergat la soțul ei. Apoi l-au întrebat de unde o are și ce știe despre fiul lor Ioan, iar el a spus adevărul. Și vestindu-le că peste trei zile va muri, le-a cerut să-l înmormânteze în acel loc și cu zdrențele de pe el.

Ei au fost cuprinși de o mare uimire, cunoscând că acesta este cu adevărat fiul lor, căruia acum ceasurile vieții îi erau numărate, plângând cu întreită durere: durerea pentru pierderea lui, durerea și mai grea că, iată, în chipul săracului a suferit atât de aproape de ei și că, asemenea apostolilor care au călătorit de la Ierusalim la Emaus, necunoscându-L pe Domnul decât la frângerea pâinii, și îndată ce L-au recunoscut S-a făcut nevăzut de la ochii lor, tot astfel și fiul lor, îndată ce s-a descoperit părinților, a trecut la cele veșnice.

Mama lui l-a acoperit cu haine scumpe, dar a ajuns slăbănogită, că nu putea să se miște din loc. Amintindu-și că i-a promis ca în hainele lui sărăcăcioase să-l înmormânteze, a luat hainele de mare preț de pe el și îndată s-a făcut sănătoasă. Pe mormântul său au înălțat o frumoasă biserică, apoi, tot ce le-a mai rămas din avere au împărțit săracilor, făcându-și astfel comoară în cer, nădăjduind ca acolo să fie împreună cu fiul lor, bucurându-se împreună cu sfinții și dreptii de vederea lui Dumnezeu.

De care să fim învredniciți și noi, împreună cu cei plăcuți următori ai lui Iisus Hristos!

„Adevăruri trăite. Învățăături folositoare“,
Arhimandrit Serafim Man, *Sfântul Ioan Colibașul*,
Edit. Bunavestire, Bacău 2010, pag. 13-15

**PARACLIS
SAU
CANON DE MÂNGÂIERE
CĂTRE
SFÂNTUL PĂRINTELE NOSTRU
IOAN COLIBAȘUL
(sau Săracul)**

a cărui pomenire o facem pe 15 Ianuarie

**Alcătuیت acum pentru întâia oară
și așezat pe podobiile bisericesti
după irmoasele grecești
de Preotul ION ANDREI ȚÂRLESCU**

Preotul face obișnuitul început: Binecuvântat este Dumnezeu nostru... Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este împărăția... Doamne miluiește (de 12 ori).

Slavă, Și acum, Veniți să ne închinăm (de 3 ori), apoi

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioșia...

Și iarăși:

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău.

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău.

Duhul Tău Cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății.

Slavă, Și acum, Aliluia (de trei ori).și Dumnezeu este Domnul...(de trei ori);

Apoi troparul, glasul al 4-lea

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce

De Dumnezeu grăitorule Fericite, sprijinatorule fierbinte al nostru, Sfinte Cuvioase Părinte Ioane, scoate-i din ispite și nevoi și boală pe cei ce aleargă la tine, neîncetat rugându-te lui Hristos să ne izbăvească pe noi.

Slavă, și acest tropar, glasul al 8-lea:

VIATA, PARACLISUL ȘI SLUJBA SFÂNTULUI IOAN COLIBAȘUL

Mulțimile călugărilor pe tine, părintele nostru Ioan, ca povățuitor te cinstim; că prin tine ne-am învățat a umbla pe cărarea cea dreaptă, cu adevărat. Fericit ești că ai slujit lui Hristos și ai biruit puterea vrăjmașului, cel ce ești cu dreptii și cu cuvioșii împreună-locuitor; cu aceia roagă-te Domnului să miluiască sufletele noastre.

Și acum, al Născătoarei de Dumnezeu,
glasul al 4-lea, aceeași podobie

Niciodată nu vom tăcea, de-Dumnezeu Născătoare, a vesti puterile tale noi, nevrednicii; că de nu ai fi stătut înaintea, rugându-te pentru noi, cine ne-ar fi izbăvit dintru atâtea primejdii? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? De la tine, Stăpână, nu ne vom depărta, că pe robii tăi pururea îi izbăvești din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă Dumnezeule...

și **Canonul**

Cântarea 1. Glas 8

Irmosul

Apa trecându-o ca pe uscat și de răutatea egiptenilor izbăvit, Israiliteanul striga: Izbăvitorului și Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Bogat în faptele dumnezeiești, făcându-te Sfinte, năvălirile poftelor, curând de la noi le împrăstie cu harul tău, Ioane cuvioase.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Patimi de tot felul și suspinări, mă află Părinte, pentru mulțimea greșelilor; dar tu curățește-mă-ndată de tulburarea ce cade asupra mea.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Lăcaș răcoros de sfințenie, fiind tu smerite, și pe mine m-acoperă, și vezi-mi osânda cea venită de la cel rău, Ioane Cuvioase.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Cu trup pe Cuvântul fără de trup născându-L, Stăpână, pătimirea trupului meu o vindecă, Maică și Fecioară, și a pocăinței luminează arată-mi-o.

Cântarea a 3-a Irmosul

Doamne, ceta ce ai înălțat bolta cea cerească și ai zidit Biserica, Tu întărește-mă întru cântarea Ta, Marginea doririlor și credincioșilor Mângâiere, Unule de oameni iubitorule.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Mângâierea cerească cu harul tău coboară-o, toată bunătatea, Sfințite, din cer revărsându-o curat în inimi și-n trup celor ce vin cu nădejde și cinstesc icoana ta, Sfinte Colibașule.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Ajută-ne, Sfinte, să ne ferim pururea de diavoleasca ispită a celui înverșunat, ci să dobândim apoi, cu rugăciunile tale, în hambarul cel ceresc spicul virtuților.

VIAȚA, PARACLISUL ȘI SLUJBA SFÂNTULUI IOAN COLIBAȘUL

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Bucurie revarsă și har de sus umbritor, nouă ce alergăm, Părinte, la sfântă dragostea ta și împărtășie degrabă toată mânia și vrajba dintre noi, cu harul tău, Sfinte Ioane.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Pe Stăpânul a toate L-ai zămislit negrăit și ai dezlegat, Preacurată, blestemul cel de demult; ci izbăvește-mă, dar, de băntuiala vrăjmașului și vieții veșnice învrednicește-mă.

Apoi aceste două tropare:

Curățește, de Dumnezeu sfințitorule Părinte, de toată boala și păcatul pe cei ce vin cu credință la sfânta ta icoană.

Caută, Fecioară de Dumnezeu Născătoare preaîndurată, spre necazul cumplit al trupului meu și vindecă amarul sufletului meu.

Preotul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește... Încă ne rugăm pentru robii lui Dumnezeu... la care pomenește pe cei pentru care se face paracelisul. Apoi Doamne miluiește (de 12 ori). După care preotul zice ecfonisul: Că milostiv și iubitor de oameni... Și îndată

SEDEALNA, glasul 1

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule...

Urând desfătărilor lumii, din inimă, și iubind din suflet numai pe Dumnezeu, Ioane, ai luat în stăpânire coliba ca

pe o cetate de locuit; și închinându-ți timpul cugetării celor adânci și stăruitoare, te-ai arătat ca un înger viețuind în trup. Pentru aceasta te cinstim.

Cântarea a 4-a **Irmosul**

Auzit-am, Stăpâne, taina economiei Tale, înțeles-am lucrurile Tale și am slăvit dumnezeirea Ta.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Cu toiagul vieții tale ai alungat, Sfinte Ioane, patima cea stricăcioasă, de Dumnezeu însuflăte, comoară agonisind.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Primind sămânța cerească și lumina sufletului aprinde-o, celor ce vin cu credință și cinstesc cu dragoste icoana ta.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Curățindu-te de patimi, înfrânarea ai gustat, făcându-te vaș al Duhului, Ioane, gândul la cele cerești îndreptându-ți.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Dezlegare greșalelor cere nouă pururea de la Fiul tău și luminează-ntunecaților, Maică și Fecioară, dăruiește-ne.

Cântarea a 5-a **Irmosul**

Luminează-ne pe noi cu poruncile Tale, Doamne, și cu brațul Tău cel înalt pacea Ta dă-ne-o nouă, de oameni iubitorule sfinte.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Aleargă degrabă la cei care te caută și ți se roagă în biserica ta¹ și lumina tuturor dăruiește-le.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Cel ce-ai petrecut în colibă sărăcăcioasă, într-ale tale porunci dumnezeiești inima noastră și acum întărește-o.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Vrednic sprijinitor robilor tăi fii de-a pururea și mântuire cere pentru noi de la Stăpânul, fericite cuvioase părinte.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Mângâie și-acum, Preacurată, pe poporul tău, zădărniciind viclenele sfătuiri și uneltirea, și urzeala vrăjmașilor.

Cântarea a 6-a **Irmosul**

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul și Lui voi spune scârbele mele, că s-a umplut de rele sufletul meu și

¹ În loc de „și ți se roagă în biserica ta“ zicem, acolo unde biserica nu are hramul Sfântului, „și îți sărută sfântă icoana ta“.

viața mea de iad s-a apropiat; și ca Iona mă rog: din stricăciune, Dumnezeuule, scoate-mă.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Părinte, înălțându-te cu duhul, ai biruit înșelătoarele graiuri și preaviclele puneri la cale, și meșteșugul, și voia vrăjmașului, rugându-te lui Dumnezeu să păzească credința Bisericii.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Tristețe și supărări, și vifore năpustesc sufletul nostru, Sfinte; ci aleargă îndată iarăși să ne scoți din necazuri, Cuvioase Părinte, lucrător al lui Hristos, păzitorule al celor dumnezeiești.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.

Credință ai dăruit, mergând de mult pe cărarea credincioșilor oameni; deci și pe noi, preacuvioase Părinte, în credința poruncilor Domnului întărește-ne acum, grăitorul darurilor harului.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Născând tu Înțelepciunea Tatălui, pe Hristos, de Dumnezeu Născătoare, din nebunia spurcatelor patimi inima mea cea smerită ridică-o și scapă-mă, Stăpâna mea, alungând stăpânia vrăjmașului.

Apoi iarăși aceste două tropare:

Ocroțește, de Dumnezeu râvnitorule Părinte, de toată boala și patima pe cei ce vin cu dragoste la sfânta ta icoană.

VIATA, PARACLISUL ȘI SLUJBA SFÂNTULUI IOAN COLIBAȘUL

Caută, Fecioară de Dumnezeu Născătoare preamilos-tivă, spre necazul cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul pomenește pe cei pentru care se face paraclisul, așa cum s-a arătat după Cântarea a 3-a.

Apoi ecfonis și
Condacul, glasul al 2-lea:

Râvnind, înțelepte, sărăcia ce nu se fură, ai urât bogăția părinților tăi. Și având Evanghelia în mâinile tale, ai urmat lui Hristos Dumnezeu, preacuvioase Ioan, rugându-te neîncetat pentru noi toți.

Apoi cântăm
PROCHIMENUL
glasul al 2-lea:

Auză-te Domnul în ziua necazului.

Stih: Doamne, mântuiește pe împăratul și ne auzi pe noi în orice zi Te vom chema.

Evanghelia

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan citire: (XI, 27-30)

Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Toate-Mi sunt date de către Tatăl Meu... (caută joi în săptămâna a 4-a, după Rusalii).

Slavă, glasul al 2-lea

Pentru rugăciunile cuviosului Tău, Milostive, curățește mulțimea greșalelor noastre.

Și acum